

VietCatholic News (Thứ Ba ngày 15/11/2008)

Hiện nay chủ yếu là tình hình đoàn giao nhậm ở Ba Lan trong những năm 1980, mà cũng chủ yếu phải là một tài khoản để thông tin cho người Don Camillo chủ trì ngài thì trước đây cũng có người Peppone. Những người Việt Nam, từ một tháng qua, Giáo Hội Công Giáo đã bắt buộc phải đi ra ngoài là một tài khoản duy nhất có khả năng chủ trì lập chính quyền Hà Nội, và bắt buộc chủ trì phải nghe theo.

Ngay trung tâm thủ đô, cách thánh đường chính tòa khoảng hai trăm thước, giữa khu du lịch, trên đất đai thuộc Giáo Hội từ thời thuộc địa Pháp, người ta đã trừ một mặt hàng đắt tiền và một siêu thị. Đó là quy tắc để nhậm của Đoàn công nhân xã hội Việt Nam, rõ ràng là để trừ các nghĩa vụ khả năng để kháng cự của Giáo Hội và hệ thống này. Bởi làm, để chủ, vậy là Đoàn ta phải lãnh đạo, vì ngày nay qua ngày nay, hàng ngàn giáo dân đã đến chiêm ngưỡng và để chủ một cuộc biểu tình ngòi, ôn hòa và thắm lộng.

Ở Việt Nam, kể từ ngày cách mạng thành công năm 1945 đến nay, đó là hiện tượng chủ yếu đang

thầy. Ngày 19 tháng Chín vừa qua, Đấng đã không nhúng b, đem công an trang bị súng và dùi cui đến bao vây khu đất, đưa xe đi đến phá sập tường rào bao quanh địa điểm này tính toán trên cơ sở của dân công giáo. Ngày hôm sau, nhiều ngàn tín đồ, với sự tham dự của toàn thể môn sinh của địa phương này, tập tụ tại địa điểm, đọc bài "kinh cầu nguyện cho hòa bình" của Thánh François d'Assise. Rồi, chung cuộc rồi, thế đứng bên nào này giờ, vì cuối cùng này chỉ nó đã biến thành...công viên.

Như vậy Chúa, Tòa Khâm Sát ngày xưa không biến thành một địa điểm thờ cúng mới bé nhỏ. Như Đấng của sự sống, nhà nọ của Kitô Nam cho thấy mình không chịu áp lực của những người đi đến Tòa Thánh Vatican.

Giữa những thời điểm đã từng đổ xô nhau tìm một nơi thờ kính qua, những người công giáo sống và các giám mục Kitô Nam đã biến thành một cộng đồng. Ở Hà Nội, hai bên đã tồn tại trong một thời chung sống bất bu c và căng thẳng, thế đứng là đau khổ cho những người mới này và với người công giáo.

Sáu triệu giáo dân của đất nước (7% của 85 triệu dân chúng) rút đoàn kết đằng sau Đức Hồng Y Jean-Baptiste Phạm Minh Minh, hai mươi sáu Giám Mục và Đức Tổng Giám Mục Hà Nội, Đức Cha Ngô Quang Kiệt.

Phía bên kia, những người công giáo sống chia ra làm hai phe, phe bên thờ già nua, chủ yếu theo Đấng của sống Trung Quốc. Còn những người công giáo sống trẻ hơn, thì chủ yếu theo học thuật của Môđ cho đất nước Kitô Nam khi rơi vào móng vuốt của con cộng sản Bắc Kinh, kẻ thù truyền kiếp và đ ghét của Kitô Nam. Theo những xét của một nhà báo trẻ ở Hà Nội thì "Mô là kẻ thù của chúng tôi cách nay ba mươi năm, Pháp cách nay sáu mươi năm, còn Trung Quốc là kẻ thù liên tục tồn tại ngàn năm nay".

Cuộc xung đột hiện nay giữa người công giáo và cộng sản, liên hệ đến đất đai và nhà cửa do Kitô Minh tịch thu hồi 1945. Thế đứng nên trở về quá khứ để hiểu về một cách tiếp cận hiện tại. Sa

u Hiệp Ước Genève năm 1954 và việc chia đôi đất nước, một triệu người Bắc, trong số đó có sáu trăm ngàn người công giáo, di cư vào Nam, theo thỏa hiệp ghi trong Hiệp Ước. Nhưng, ở Hà Nội, giáo hội công giáo gần như không còn gì, linh mục còn lại thì không biết làm gì hay b

truy hi, đ n đ i h g n nh b m t trí.

Gi a nh ng năm 1980, sau năm năm l ng l , Vi t Nam theo g ng c a ng i anh c Trung Qu c nên cũng b t đ u c i m kinh t , l i cu n đ c m t s đ u t ngo i qu c và d d t tôn tr ng m t s t do cá nh n. Đ n gi a nh ng năm 1980, các nhà th mi n B c đ u b c ng s n đ óng c a. Sau đó tình tr ng h n ch đ c c i m h n. Ngày nay, ba trăm năm m i ngàn ng i công giáo chuyên c n đi nhà th Hà N i, và năm trăm năm m i ngàn H i Phòng. Theo Giám M c Joseph Nguyễn Chí Linh, giám m c Thanh Hóa, thì tr c kia Giáo H i không th truy n bá Phúc Âm cho nh ng ng i ngo i đ o, gi đây, trái l i, các ch ng vi n đ u đ y p ng i. Đ c Cha Linh cho r ng Giáo H i công giáo là c ng đ ng duy nh t, trong qu n chúng nh n dân, dám nói lên ti ng nói c a mình. Ch có công giáo m i m nh đ n bi u tình công khai

T ng quan l c l ng gi a nh ng nhà t t ng c a Đ ng c ng s n và tín đ đã đ c đ o ng c, nh t đ nh là nh kinh t phát tri n, đ cho Vi t Nam tr thành "con r ng nh " trong khu v c. Ngày nay, đ t n c đã tràn ng p v n đ u t Nh t B n, Tri u Tiên, Đài Loan, Tân Gia Ba, và m i đây, t Dubai và A-R p Xê-Út. M t nhà ngo i giao Tây ph ng cho bi t là hi n đang có d án b t đ ng s n lên t i b n m i t , trong đó có vi c xây d ng m t Dubai m i. M t nhà kinh t Hà N i ti t l là Vi t Nam đã tr thành n i r a ti n m ám c a hành tinh.

Trong khu Hoàn Ki m, quanh nhà th do ng i Pháp xây c t tr c kia, m t th c vuông đ t lên t i 20.000 M kim, g p ba l n giá c c a trung tâm B ng C c. Dĩ nhiên, trong m t ch đ v i n n hành chánh xô-vi t ch y theo ch nghĩa t b n phôi thai thì Nhà Th ph i tìm cách thu h i l i nh ng tài s n c a mình đã b t ch thu. Trên đ t n c Vi t Nam có h ng hà sa s nh ng lo i tài s n nh v y.

Hu , đ đô cũ c a Vi t Nam, m t ch ng vi n nh đã tr thành khách s n sang tr ng c a thành ph . M t nhà th Hà N i đã bi n thành kho hàng. Đà L t, ng i ta đã treo m t ngôi sao đ trên đ nh nhà nguy n c a vi n đ i h c. Tu vi n Hà N i đã l t xác thành nhà th ng. M t c s c a các di ph c thành ph H Chí Minh, nay đã thành n i nghe đĩa ca nh c, tr ng dòng Hu thành siêu th !

M i mi ng đ t giá b ng vàng kh i. M t nhà ngo i giao Anh gi i thích: "Nh ng ng i công giáo lão thành ng h Giáo H i trong cu c tranh đ u này, vì vi c hoàn tr tài s n c a Giáo H i s t o ra m t ti n l . Đ ng c ng s n sau đó s b b t bu c ph i hoàn tr không bi t bao nhiêu là tài s n cho nh ng ng i s h u ch cũ."

Như vậy là Đấng công sơn không chịu hoàn trả gì hết, nhưng không vì vậy mà Đấng ấy thất vọng. Vì kinh tế đang âm ỉ, có mùi khét, sắp bùng nổ đến nơi. Ý như rằng, trên đường phố Hà Nội, nhưng nhà cửa bên ngoài, phô trương sự giàu có sung túc của mình, họ nghênh ngang chờm chõ trên những chiếc xe hơi hiu Porsche Cayenne, nhưng mặt hàng sang trọng tranh chõ trên những cửa hiu trong hành lang các khách sạn năm sao, và thành phố Hà Nội, dẫu tác động của máy xe hơi đến cửa nhà thờ xây cất, đã mặt đi với duyên dáng xa xa

Vậy mà, trên vùng lý của mặt đất nước không khéo quẩn lý, với những chi thu công cộng mập mạp, lạm phát hàng năm lên tới 27%, nhà chòi cửa dân nghèo mọc lên hai bên sông Hồng như cỏ dại, và cha x nhà thờ rửa tội 9.000 đứa bé trong một năm, vì Giáo Hội thu hút những cặp thanh thiếu niên, và vì nhà thờ đã lôi cuốn được quẩn chúng.

Lương tháng kẻ sở được 100 Euros một tháng, lương bố trưởng được 250 Euros và, theo mặt cán bộ xuất sắc thì "với đồng lương nhưng vậy làm sao khả dĩ cấm d, vì mỗi tháng ít ra cũng phải có 300 Euros mỗi đứa cho mặt gia đình". Vì thế Nam sống trong mặt cảnh hoang vắng tâm thần, giữa hai cái thế giới, mặt là cửa nhưng ngài từng bố trưởng đi xe con bóng loáng, thế giới dinh dưỡng cho mình và hai là cửa mặt thế giới chỉ còn chút thặng dư quyển đồ đạc. Hãy nhìn cảnh tượng hàng ngày trên đường phố cũng đủ thấy. Mặt người đi xe gắn máy bỏ công an huýt còi, nhưng cửa thế nhiên mồm cười chực đi, trong khi thầy công an mặt mặt rồi đuổi, dẫu cảnh chỉ nhô nhô cửa đám đông trên đường.

Trong bối cảnh thế giới hậu-cộng sản, vô luật lệ và chế độ quy định hành gì, Giáo Hội ban bố cho kẻ nghèo hèn, trên các ngõ ngách quy định thế, nên được coi như nơi chốn nương thân. Vùng châu thổ sông Cửu Long cho thấy mặt khung cảnh ngoạn mục và sự cộng tồn của đức tin đó. Nhưng thành phố nhỏ bé mà lại xây dựng lên những giáo đường hoành tráng. Ở Hà Nội, chế độ Địch Tội Giám Mục đến tận Địch Mục đường sau hàng rào cũng đủ để dân chúng thế tiếp đến đó cửa nguy.

Thế thì đồng người nhiên khi công giáo thế bắt hòa ngay bên trong Đấng công sơn Việt Nam. Tình hình đó thế hiện, hội mùa thu năm nay, qua việc bố máy tuyên truyền nhà nước để kích mồm mặt Địch Cha Ngô Quang Kiệt, Tổng Giám Mục Hà Nội, người đã tuyên bố: "Khiêu khích để đại đa số bị nhân Việt Nam vì luật pháp nhà nước không công nhận quy định sở hữu, cho nên tình trạng đó thế để người cho nhiên và tham nhũng."

Như vậy là phe binh phạm, huy quân binh huy quân, Giáo Hội binh vực quy định lối của người dân nghèo còn Đấng ta thế bố o và được quy định để lối của cán bộ tham nhũng. Thế các giám

Giáo hội công giáo kháng cự lời chính quyền

Tác Giả: Nguyễn Văn Quang

Thứ Bảy, 15 Tháng 11 Năm 2008 09:34

mặc dù có một thái độ từ do tuy nhiên đối với những lời cấm đoán, những chống đối của họ này đã mất đi khả năng gây phiền hà.

Trong một trường hợp, Đấng đang bước vào một thời kỳ khó khăn xã hội cuối cùng, vì những nguyên nhân của sự biến đổi. Việt Nam ngày nay bắt đầu bước pha trộn vào những dòng chí Trung Quốc để trở nên áp phách của cách. Ông Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng, người đã được Đức Giáo Hoàng Benoît XVI tiếp kiến năm ngoái ở La Mã, đã bước phe chống đối làm cho suy yếu đi. Một hội kết thúc của biến thể của một Đấng của sự biến đổi, từ lâu nay đã tràn ngập vinh quang, mà phải của của Trung Quốc, kẻ thù của biến đổi ngàn năm, che chở để những đối lập chính trị của mình!

(Nguồn: Par François Hauter, envoyé spécial à Hanoï, Le Figaro 13/11/2008)